

COLLEGE VAN BEROEP VAN DE NVO NEDERLANDSE VERENIGING VAN PEDAGOGEN EN ONDERWIJSKUNDIGEN

19-03 Uitspraak inzake het beroep tegen de uitspraak van het College van Toezicht van de NVO van 13 mei 2019 (18-08).

Klager, de heer A, gaat in beroep tegen deze uitspraak.

Samenstelling van het College van Beroep van de NVO bij deze beoordeling.

Mw. dr. mr. E.C.C. van Os, voorzitter;

Mw. drs. G. Zipper-Stapper, lid;

Mw. drs. B.J. van Leeuwen, lid.

Het College van Beroep baseert zich bij de behandeling van dit beroep op de beroepscode van de NVO en het Reglement voor het College van Toezicht en het College van Beroep van de NVO.

Het College van Beroep beslist in deze zaak conform zijn taakstelling in artikel 3.1 van het bovengenoemde Reglement, waarin staat dat het College van Beroep onderzoek doet op grond van de klacht, vervat in het beroepschrift. Daarbij kan het College van Beroep de uitspraak van het College van Toezicht bevestigen, wijzigen, dan wel vernietigen. Het College van Beroep komt daarmee tot een definitief eindoordeel.

Verloop van de procedure tot nu toe

Op 28 november 2018 ontving Het College van Toezicht (CvT) een klachtschrift van de heer A. tegen mevrouw drs.B .

De klacht ging over het dyslexie onderzoek dat verricht was bij de zoon van de heer en mevrouw A. Mevrouw B. was hierbij hoofdbehandelaar. Het CvT heeft hiervan op 13 mei 2019 uitspraak gedaan. Het CvT oordeelde de klacht in al haar onderdelen ongegrond.

De feiten zoals weergegeven in de uitspraak van het CvT en de overwegingen en beoordeling van het CvT over deze klacht worden beschouwd als hier ingelast en deel uitmakend van deze uitspraak.

De heer A. (hierna appellant) is, mede namens zijn echtgenote, tegen de uitspraak van het CvT in beroep gekomen bij beroepsschrift van 24 juni 2019, ontvangen op 27 juni 2019. Mevrouw drs. B. (hierna verweerster) heeft gemotiveerd verzocht om uitstel van verweer. Het College heeft dit verleend. Zij stuurde haar verweerschrift op 23 augustus 2019 per E-mail in.

Het College van Beroep heeft per brief van 24 september 2019 medegedeeld aan partijen dat het zich voldoende geïnformeerd acht en heeft besloten het beroep te beoordelen aan de hand van de in de zaak uitgewisselde stukken.

Het beroep.

Ontvankelijkheid

Het beroepschrift is binnengekomen binnen de daarvoor gestelde termijn na verzending van de uitspraak van het College van Toezicht. Het bevatte de noodzakelijke gegevens en de gronden van het beroep. Het beroep is ontvankelijk verklaard.

1. De gronden van het beroep.

Appellant geeft als reden van zijn beroepsschrift aan dat hij getracht heeft tot een schikking te komen in de klacht, maar dat hier in het geheel niet op is gereageerd.

Hij voert samengevat de volgende beroepsgronden aan.

1.1 Bij het aangaan van de overeenkomst tot het uitvoeren van het dyslexie onderzoek werd niet gewezen op de mogelijkheid dat dyslexie niet zou kunnen worden vastgesteld of uitgesloten. Appellant is van mening dat dit wanprestatie oplevert. Daarnaast is hij ontevreden over de uitleg die hierover werd gegeven, toen zij daarover klaagden. Het antwoord op zijn vraag hoe het kon dat er een andere uitkomst was, is zijns inziens niet beantwoord.

1.2 Appellant voert aan dat verweerster stelt dat zij niet betrokken was bij de intake, niet de testen heeft afgenomen, niet de resultaten geanalyseerd en ook niet de rapportage heeft opgesteld. Zij had de ouders moeten verwijzen naar degenen die hiervoor verantwoordelijk waren of naar het bestuur van de organisatie. Appellant stelt dat er sprake is van onprofessioneel handelen en wellicht van belangenverstrengeling omdat verweerster een relatie zou hebben gehad met de eigenaar van organisatie X.

1.3 De ouders zijn nooit op de hoogte gesteld van het feit dat afgeweken zou worden van het dyslexieprotocol omdat het een particuliere opdracht betrof. Verweerster heeft de afwijking van het protocol ook niet gemotiveerd.

1.4 Verweerster geeft in eerste aanleg aan dat het een bijzondere zaak betrof. Dit is nooit aan de ouders medegedeeld. Bovendien leidde dit niet tot beantwoording van de onderzoeksvragen.

1.5 Verweerster heeft geen nadere informatie ingewonnen bij de school. Zij stelt echter haar conclusie uit omdat er meer informatie nodig blijkt te zijn. Zij heeft geen aanleiding gezien om alsnog contact op te nemen met de school. Voor appellant is het onduidelijk waarom het College van Toezicht stelt dat verweerster er terecht vanuit ging dat er voldoende informatie was om het onderzoek uit te kunnen voeren.

1.6 Er is gebruik gemaakt van een intelligentietest die mogelijk niet meer geldig was. De zoon van appellant had, als deze test wel geldig was, een begaafd niveau. Verweerster had daarom mogelijk een ander protocol moeten volgen. Verweerster heeft de ouders hiervan niet op de hoogte gebracht. Appellant haalt de zinsnede van het College van Toezicht aan dat hun zoon in twee jaar niet gedaald zal zijn van begaafd naar het niveau van een verstandelijke beperking. Hij acht dit een onnodige, onprofessionele en kwetsende uitlating.

1.7 Er is geen dyslexiescreening aangeboden omdat verweerster aangaf dat hiermee niet kan worden bepaald of een kind dyslectisch is en dan geen onderzoek naar co-morbiditeit gedaan kan worden. Appellant geeft echter aan dat het onderzoek dat uitgevoerd is, al zou het completer zijn, geen uitsluitel heeft gegeven over de aanwezigheid van dyslexie. Ondanks het veel duurdere onderzoek is ook hier geen onderzoek naar co-morbiditeit gedaan, de diagnose is namelijk uitgesteld. Appellant is het er dan ook niet mee eens dat dit klachtonderdeel ongegrond is verklaard.

1.8 Appellant geeft aan dat verweerster hen weliswaar heeft uitgenodigd voor een gesprek op 5 november 2018, maar dat zij dit alleen deed omdat er een klacht ingediend was en niet om het conflict op te lossen.

1.9 Tot slot geeft appellant aan dat hij zich het meest stoort aan het feit dat verweerster zegt dat zij zich verantwoordelijk voelt omdat haar naam onder de rapportage staat en niet omdat zij een kind goed wil helpen en een goed product wil afleveren.

Appellant heeft het gevoel dat zij als ouders geen steun hebben gehad aan het dyslexieonderzoek en dat zij zelf alles in het werk hebben moeten stellen om te zorgen dat het met hun zoon beter zou gaan.

2. De schriftelijke reactie van verweerster

Verweerster geeft aan dat zij zich kan vinden in de uitspraak van het College van Toezicht. Verweerster neemt aan dat appellant in zijn stelling dat zij niet tot een schikking hebben kunnen komen, doelt op de E-mailwisseling met de eigenaar van organisatie X, waar verweerster toen werkzaam was. Verweerster is niet betrokken geweest bij betreffende E-mailwisseling en was hier niet van op de hoogte.

Verweerster geeft aan dat zij naar aanleiding van de rapportage telkens gereageerd heeft op de inhoudelijke vragen van de ouders, zowel mondeling als schriftelijk. De rapportage heeft zij aangepast naar aanleiding hiervan. Zij heeft de conclusie echter niet inhoudelijk aangepast en zij staat daar ook nog steeds achter.

Verweerster geeft puntsgewijs een reactie op de argumenten van appelland, hieronder als volgt samengevat.

2.1 Verweerster geeft aan dat bij het aangaan van de overeenkomst de mogelijkheid van het uitstellen van de diagnose niet is besproken. Er wordt bij dyslexieonderzoek namelijk een zogenaamde slagboomdiagnostiek toegepast, hetgeen normaal gesproken resulteert in wel of geen dyslexie. Een onderzoekstraject is echter van tevoren nooit geheel te voorspellen en op basis van nieuwe informatie kunnen bijstellingen in het traject plaatsvinden. De zoon van appelland voldeed niet aan de criteria voor dyslexie volgens het Protocol Dyslexie Diagnostiek en Behandeling 2.0. De keuze had kunnen zijn om het traject af te sluiten met de conclusie dat er geen sprake was van de diagnose dyslexie. Er waren wel degelijk aanwijzingen voor de leerstoornis dyslexie maar hier waren eventueel ook andere verklaringen voor mogelijk. Verweerster staat daarom op het standpunt dat zij zorgvuldig en in het belang van het kind heeft gehandeld door de diagnose een half jaar uit te stellen en te zien in hoeverre het kind zou profiteren van voortgezette hulp op zorgniveau 3. Na die periode zou dan duidelijk zijn of de diagnose dyslexie gesteld kan worden. Verweerster geeft aan dat de ouders zich ongeduldig hebben getoond en de confrontatie zochten. Zij wilden niet het vergoede traject op school afwachten, niet het vervolgonderzoek afwachten toen haar onderzoek onvoldoende uitsluitstel gaf. Hoewel verweerster constructief overleg heeft getracht te voeren over de verdere leerontwikkeling van het kind voelt zij zich door de ouders niet erkend in haar professionaliteit.

2.2 Verweerster geeft aan dat meerdere gedragswetenschappers bij het onderzoek betrokken zijn geweest, die bevoegd en bekwaam zijn ten aanzien van de werkzaamheden die zij hebben verricht. De ouders waren bij aanvang van het onderzoekstraject op de hoogte van de betrokken gedragswetenschappers. Verweerster geeft aan dat zij als hoofdbehandelaar verantwoordelijk is voor het onderzoekstraject en dat zij deze verantwoordelijkheid serieus heeft genomen. Zij is echter niet verantwoordelijk voor het individuele handelen van de betrokken gedragswetenschappers en ook niet voor de bedrijfsvoering van organisatie X. Zij kan de stelling niet volgen dat zij de ouders had moeten verwijzen naar de betrokken gedragswetenschappers of de organisatie. Zij is immers zelf eindverantwoordelijke voor de inhoudelijke aspecten van het dyslexietraject en de rapportage.

De mailwisseling met de eigenaar van organisatie X ontstond nadat de ouders hun geld teruggeisten. De eigenaar heeft met de betrokken gedragswetenschappers het traject besproken. Uit dat gesprek blijkt dat het traject zorgvuldig is doorlopen en dat de gedragswetenschappers achter de conclusies uit het onderzoek staan. De stelling dat verweerster niet zou hebben doorverwezen omdat zij een relatie met de eigenaar zou hebben gehad, vindt zij stuitend. Of er al dan niet een relatie zou zijn geweest zegt niets over haar professioneel handelen. De eigenaar is op geen enkele wijze inhoudelijk betrokken geweest en is pas door de ouders benaderd na afronding van het onderzoek en aanpassing van de rapportage.

2.3 Verweerster is van mening dat de juridische status van het Protocol Dyslexie Diagnose en Behandeling 2.0 in de uitspraak van het College van Toezicht goed staat beschreven. Bij afwijking van het protocol moet de behandelaar dit kunnen beargumenteren. Er is volgens verweerster minimaal afgeweken van het protocol. In haar eerdere verweerschrift is de argumentatie hiervoor omschreven. De afwijking betreft slechts de wijze van aanleveren van het schooldossier. De school was niet de verwijzer en daarom is aan de ouders zelf verzocht om de benodigde gegevens op te vragen bij school. Deze werkwijze staat vermeld op de website van de organisatie. De ouders hebben zelfs de mede betrokken gedragswetenschapper verzocht genoeg te nemen met de door hen verzamelde

resultaten uit het leerlingvolgsysteem, het handelingsplan en het eindrapport van groep 3 omdat er vanuit de school zelf geen tijd meer was om voor de zomervakantie gegevens aan te leveren. De moeite die de ouders nu blijken te hebben met de gevolgde procedure hadden zij bij aanvang van het dyslexietraject niet volgens verweerster. De ouders hadden juist de wens om het onderzoek nog tijdens de zomervakantie plaats te laten vinden.

2.4 Verweerster geeft aan dat het zeker geen 'gemiddelde' zaak betrof, gezien de begaafdheid, de leeftijd, mogelijke alternatieve verklaringen en het ontbreken van een duidelijk dyslexie typerend cognitief profiel. Daarom heeft zij in overleg met de andere betrokken wetenschappers besloten de diagnose uit te stellen. Verweerster vindt dat zij daarmee juist in het belang van het kind heeft gehandeld. Zij heeft ook meermaals aan de ouders uitgelegd waarom zij tot deze conclusie is gekomen. Het is verweerster onduidelijk waarop de ouders verder doelen in dit verband. Het kind voldeed ten tijde van het onderzoek niet aan de criteria van dyslexie volgens het genoemde protocol. Daarom is er ook geen positieve indicatie dyslexie afgegeven. Vanuit haar betrokkenheid en rekening houdend met de specifieke situatie heeft zij vervolgonderzoek over een half jaar aangeboden om te zien of de jongen dan wel aan de criteria zou voldoen en er een diagnose kan worden vastgesteld. Verweerster is van mening dat ze op deze wijze juist zeer zorgvuldig met de beantwoording van de onderzoeksvragen is omgegaan.

2.5 Verweerster heeft de diagnose uitgesteld vanwege het ontbreken van een duidelijk dyslexie typerend cognitief profiel en alternatieve verklaringen en niet vanwege het ontbreken van informatie uit het schooldossier. Voor verdere onderbouwing verwijst zij naar haar verweerschrift in eerste aanleg. De informatie van de school was voldoende, het was dus niet nodig om de doorlooptijd van het dyslexietraject te verlengen tot na de zomervakantie. Daarnaast wisten de ouders dat de school tijdens de zomervakantie gesloten zou zijn en hebben zij er zelf op aangedrongen dat het onderzoek in de vakantie plaats zou vinden, zodat zij in het begin van het schooljaar de beschikking zouden hebben over de rapportage.

2.6 Verweerster geeft aan dat bij het dyslexietraject is gekozen voor het Protocol Dyslexie Diagnostiek en Behandeling 2.0 omdat alleen bij het volgen van dit protocol uiteindelijk tot een vergoede dyslexiebehandeling overgegaan kan worden. Organisatie X geeft dit ook aan op de website. Het Nederlands Kwaliteitsinstituut dyslexie gaat uit van dit protocol en het ligt dan ook voor de hand om deze richtlijn te volgen bij (hoog)begaafde kinderen met dyslexie. De betreffende richtlijn geeft als één van de kenmerken van dyslexie aan dat een leerling moeite heeft met het decoderen van woorden. Dit staat los van de begaafdheid van de leerling. Bij hoogbegaafde leerlingen is er dan ook geen reden om af te wijken van de geldende criteria. Het kan wel zo zijn dat een begaafde leerling dit tekort weet te compenseren. Verweerster zag dit ook bij de zoon van appelland. Bij het lezen van pseudo woorden werden duidelijk ernstige problemen met zijn woord decodeer-vaardigheid gezien. Verweerster staat op het standpunt dat tijdens het dyslexietraject voldoende rekening is gehouden met de begaafdheid van het kind. Het door de ouders genoemde protocol is van toepassing bij kinderen met een academische begaafdheid, een IQ boven de 130. Bij het eerder afgenomen intelligentieonderzoek is hiervan niet gebleken. Maar ook als het door ouders beoogde protocol zou zijn gevolgd, had er vanwege de alternatieve verklaringen geen dyslexie vastgesteld kunnen worden.

De door appelland genoemde kwetsende uitlatingen van het College van Toezicht laat zij aan de beoordeling van het College van Beroep. Verweerster heeft echter wel moeten uitsluiten of er sprake zou kunnen zijn van een verstandelijke beperking. Zij sluit zich daarom wel aan bij de mening van het College van Toezicht dat de aanwezigheid hiervan niet aannemelijk is.

2.7 In tegenstelling tot wat appelland aangeeft, is er wel onderzoek gedaan naar co-morbiditeit. Dat is ook vastgelegd in de onderzoeksrapportage.

Een dyslexiescreening is niet aangeboden omdat dit per definitie niet kan leiden tot de vraag of er al dan niet sprake is van de leerstoornis dyslexie. Het aangeboden dyslexietraject kan dat wel. Op dat moment kon echter geen positieve indicatie dyslexie afgegeven worden. Zij

begrijpt dat het vervelend is voor de ouders om langer op een diagnose te moeten wachten. Met het nemen van meer tijd, het oppakken van de adviezen en het vervolgonderzoek zou hierover duidelijkheid komen.

2.8 Verweerster geeft aan dat zij de ouders op 5 november 2018 heeft uitgenodigd. Niet om het financiële geschil met de eigenaar van de organisatie op te lossen, maar wel de behoeften van het kind om zich verder te ontwikkelen en het toelichten van de rapportage. Verweerster zou daarbij niet onderhandelen over haar eigen professionele oordeel. Daar staat zij immers nog steeds achter. Zij probeerde inderdaad een klachtprocedure bij de NVO te voorkomen omdat dit veel emotionele belasting en tijd kost. Zij heeft verschillende malen aangeboden in gesprek te gaan maar daar hebbende ouders geen gebruik van willen maken.

2.9 Verweerster betreurt het dat appellant haar goede intenties met het uitstellen van de diagnose niet kan waarderen, terwijl dit juist in het belang van het kind was. Verweerster heeft er veel tijd en energie in gestoken. Zij heeft haar verantwoordelijkheidsgevoel hier getoond. De opmerking die zij tijdens de hoorzitting deed over het plaatsen van de handtekening onder de rapportage is naar het oordeel van verweerster uit de context gehaald. Het plaatsen van een handtekening doet zij niet zomaar, zij geeft immers haar eindverantwoordelijkheid hiermee aan. Zij is bij het onderzoek van dit kind intensief betrokken geweest. Zij betreurt het dat de ouders geen steun van het dyslexie onderzoek hebben ervaren. De gegeven adviezen zijn passend bij de problematiek van het kind. De ouders hebben er voor gekozen om niet nader in gesprek te gaan met verweerster, ondanks herhaaldelijk aanbod hiertoe.

3. De beoordeling van het beroep

Het College van Beroep beoordeelt de beroepsgronden als volgt

3.1 Het uitstellen van de diagnose bij de aanvang van het onderzoek is niet besproken. Verweerster heeft gemotiveerd aangegeven waarom dit niet is gebeurd en het College van Beroep kan deze motivering volgen. Appellant heeft geen aanvullende argumenten in zijn beroepsschrift naar voren gebracht die tot een ander oordeel zouden kunnen leiden. Wanneer de diagnose niet was uitgesteld had het onderzoekstraject op dat moment alleen tot de conclusie 'geen dyslexie' kunnen leiden terwijl de signalen en noden wel degelijk aanwezig waren. Juist omdat extra ondersteuning al door ouders en school was ingezet, was het belangrijk om in een later stadium eventueel alsnog de diagnose dyslexie te kunnen stellen. Verweerster heeft voldoende gemotiveerd waarom zij het onderzoek ondanks de jonge leeftijd van het kind toch heeft gestart.

3.2 Verweerster heeft aangegeven dat zij verantwoordelijkheid had als hoofdbehandelaar en de bij die functie horende taken ook in deze zaak heeft uitgevoerd. Onder haar verantwoordelijkheid is het dyslexieonderzoek uitgevoerd. Zij had de ouders niet hoeven verwijzen naar de uitvoerenden van het onderzoek. Van onprofessioneel handelen is niet gebleken. De klacht over mogelijke belangenverstremming vanwege privéomstandigheden is nieuw en kan het College van Beroep daarom niet behandelen in dit stadium. Dit onderdeel van het beroepsschrift is niet ontvankelijk.

3.3 Verweerster heeft gemotiveerd weergegeven dat zij het dyslexieprotocol heeft gevolgd op één klein onderdeel na, namelijk het opvragen van informatie bij de school. De ouders verzochten het onderzoek tijdens de schoolvakantie uit te voeren en zijn zelf akkoord gegaan met het aanleveren van de door hen opgevraagde informatie uit het schooldossier. Verweerster heeft deze afwijking voldoende gemotiveerd.

3.4 Het College van Beroep kan appellant niet volgen in zijn stelling dat verweerster dit onderzoek als een bijzondere zaak heeft omschreven in eerste aanleg. Het was wel duidelijk dat het onderzoek meer dan gemiddeld complex was. Dat er geen antwoord zou zijn gegeven op de onderzoeksvragen heeft verweerster gemotiveerd weersproken en blijkt ook niet uit de uitgewisselde stukken in deze zaak.

3.5 Het uitstellen van de diagnose is niet gedaan omdat er onvoldoende informatie van de school zou zijn. Het College van Beroep concludeert uit de rapportage dat er voor de context van het dyslexieonderzoek genoeg informatie vanuit de school voorhanden was.

3.6 Het gebruik van de resultaten van een intelligentietest bij een dyslexieonderzoek heeft als doel uit te sluiten dat sprake is van een verstandelijke beperking. Het College van Beroep oordeelt dat de bewoordingen van het College van Toezicht hierover in de uitspraak correct en zakelijk zijn en dat er geen sprake is van kwetsende uitlatingen.

Verweerster heeft daarnaast voldoende gemotiveerd dat het volgen van een ander protocol bij functioneren op een begaafd niveau niet tot een andere uitkomst geleid zou hebben.

3.7 Dat dyslexie niet kan worden vastgesteld met een screening naar dyslexie beoordeelt het College van Beroep als juist. Deze screening had gezien de onderzoeksvraag dan ook niet aangeboden hoeven te worden. Verweerster heeft gemotiveerd weersproken dat in het onderzoek co-morbiditeit wel is onderzocht, hetgeen ook blijkt uit de rapportage. Voor de beoordeling van het gevoerde verweer ten aanzien van het uitstel van de diagnose verwijst het College van Beroep naar overweging 3.1 en 3.4.

3.8 Over de pogingen van verweerster om in gesprek te gaan met de ouders over het onderzoek en de rapportage overweegt het College van Beroep het volgende. Verweerster heeft gezien de weergave van de uitgewisselde mails en andere stukken in deze zaak, naar de mening van het College voldoende gelegenheid geboden tot gesprek. Zij heeft na telefonisch contact met de ouders over vragen over de rapportage een uitgebreide schriftelijke aanvullende reactie gegeven over alle vragen die de ouders geformuleerd hadden en aangeboden deze nog nader toe te lichten.

Door de aard en toonzetting in de daaropvolgende E-mailwisseling tussen de eigenaar van organisatie X en de ouders over de financiële consequenties van de klachten, lijkt ook de verhouding tussen verweerster en ouders negatief te zijn beïnvloed. Dat de ouders vervolgens geen contact meer met verweerster hebben opgenomen, kan haar niet aangerekend worden.

3.9 De stelling van appellant dat verweerster zich alleen verantwoordelijk zou voelen omdat haar naam onder de rapportage staat en niet omdat zij het kind zou willen helpen kan het College van Beroep niet onderschrijven. Uit de stukken blijkt dat verweerster zich heeft ingezet om het belang van het kind te behartigen door ontwikkelingsadviezen te geven in afwachting van een mogelijke uitgestelde diagnose. Verweerster heeft zich betrokken getoond en heeft op professionele wijze gehandeld.

Beslissing

Het College van Beroep oordeelt beroepsgrond 1.2 deels niet ontvankelijk.

Voor het overige oordeelt het college alle beroepsgronden ongegrond en verwerpt het beroep.

Het College van Beroep bevestigt de uitspraak van het College van Toezicht.

Aldus gedaan op 5 november 2019

Het College van Beroep,

Voorzitter,
mw. dr. mr. E.C.C. van Os

ambtelijk secretaris,
mw. mr. drs. J. Pfeiffer